

بررسی اثرات تراتوژنیک کافین و کلومپرامین در جنین رت

چکیده

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۲/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۴/۱۷

زمینه و هدف: شیوع اختلالات وسوسی-جبری و افسردگی در دوران بارداری زیاد است و احتمال تجویز کلومپرامین و مصرف هم‌زمان داروها و مواد حاوی کافین در این دوران وجود دارد. با توجه به این‌که تحقیقات کافی در مورد آثار تراتوژنیک کلومپرامین و مصرف هم‌زمان آن با کافین در دوران ارگانوژن انجام نگرفته است، هدف از این تحقیق، بررسی آثار تراتوژنیک کلومپرامین، کافین و مصرف هم‌زمان آن‌ها بر جنین موش صحرایی می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه ۴۲ موش صحرایی باردار، دوزهای تعیین شده داروها را روزانه به صورت تزریقی از روز هشتم تا پانزدهم بارداری دریافت کردند. در روز هفدهم بارداری، جنین‌ها خارج شده و مورد مطالعه ماکروسکوپی و بررسی ناهنجاری‌های ظاهری قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که با افزایش دوز کافین و مصرف هم‌زمان کافین و کلومپرامین، افزایش قابل ملاحظه‌ای در میزان مرگ و میر جنین، ناهنجاری‌های ظاهری، چرخش غیرطبیعی، چروکیدگی پوست و خونریزی زیر پوستی دیده شود. تجزیه آماری نشان داد که میزان اثرات تراتوژنیک کافین در دوز بالا و تجویز هم زمان کلومپرامین و کافین به صورت معنی‌داری بیشتر از سایر گروه‌ها می‌باشد ($P \leq 0.001$).

نتیجه‌گیری: نتایج به دست آمده از این مطالعه حاکی از تراتوژن بودن کافین در دوز بالا و مصرف هم‌زمان کلومپرامین و کافین می‌باشد. توصیه می‌گردد که مادران باردار از مصرف بی‌رویه داروها و غذاهای کافین‌دار و مصرف هم‌زمان آن‌ها با کلومپرامین در سه ماهه اول بارداری خودداری نمایند.

کلمات کلیدی: تراتوژن، کلومپرامین، کافین، ضد افسردگی‌های سه‌حلقه‌ای، ناهنجاری‌ها، موش صحرایی.

نسرین تک زارع^۱

وحید نیکوئی،^۲ ستار استاد هادی،^۲

سید محمدعلی نبوی^۳

اعظم بختیاریان^۲

۱- گروه آناتومی

۲- گروه فارماکولوژی

۳- پژوهش عمومی

دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران،
تهران، ایران.

طريق جفت وارد خون جنین می‌شود، به طوری که غلطنت آن در خون جنین برابر با غلطنت در خون مادر می‌باشد.^۱ کافین یک ترکیب آکالالویید طبیعی است که در قهوه، چای و نوشابه‌های کولاکار وجود داشته و توسط سیستم آنزیمی سیتوکروم P-450 در کبد متabolیزه می‌گردد. کافین نیز به راحتی از دستگاه گوارش جذب می‌شود و از جفت به راحتی عبور کرده و غلطنتی برابر با غلطنت پلاسمایی مادر پیدا می‌کند.^۲ به دنبال بروز فاجعه تالیدومید که به عنوان یک داروی ضد تهوع در زنان حامله استفاده می‌شد،

کلومپرامین (Clomipramine) به گروه داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای تعلق دارد. این دارو در درمان اختلالات وسوسی-جبری، اختلالات هراس و افسردگی استفاده می‌شود. این دارو از راه خوراکی جذب می‌شود و مهارکننده باز جذب سروتونین و نوراپی‌نفرین است و بنابراین باعث افزایش این نوروترانسミترها در شکاف سیناپسی می‌شود.^۱ کلومپرامین به شدت لیپوفیل بوده و از

مقدمه

صورت تزریق داخل صفاقی از روز هشتم تا روز پانزدهم بارداری به صورت روزانه یک بار دریافت کردند. گروه اول، گروه کنترل بود که یک میلی لیتر نرمال سالین استریل تزریقی دریافت کرد. گروه دوم ۳mg/kg کلومیپرامین دریافت کرد. گروه سوم ۶mg/kg کلومیپرامین دریافت نمود. گروه چهارم ۶mg/kg کافین دریافت کرد. به گروه پنجم ۱۲mg/kg کافین تجویز شد. گروه ششم ۳mg/kg کلومیپرامین و ۶mg/kg کافین دریافت کرد و در نهایت به گروه هفتم ۶mg/kg کلومیپرامین و ۱۲mg/kg کافین تجویز گردید. در روز هفدهم بارداری، پس از بیهودش کردن حیوانات با استنشاق کلروفرم با غلظت بالا، جنین‌ها به روش سزارین خارج شده و تحت بررسی ماتکوسکوپی از نظر بروز ناهنجاری‌های ظاهری قرار گرفتند. در این مطالعه از آزمون آماری Student's t-test استفاده شد و سطح معنی داری $P \leq 0.001$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

تعداد جنین‌های به دست آمده از گروه کنترل (اول) ۴۵ جنین، گروه دوم ۴۴، گروه سوم ۴۰ و گروه چهارم ۴۴، گروه پنجم ۴۴، گروه ششم ۴۴ و گروه هفتم ۴۳ جنین بود. در گروه‌های کنترل، دوم و سوم جنین مرده مشاهده نشد، ولی در گروه‌های چهارم، پنجم، ششم و هفتم چندین مرد جنین مرده وجود داشت. در گروه‌های کنترل و دوم هیچ‌گونه چرخش غیرطبیعی در بدن و دست و پای جنین‌ها مشاهده نشد، ولی در گروه‌های سوم، چهارم، پنجم، ششم و هفتم چندین مرد چرخش غیرطبیعی وجود داشت. در گروه‌های کنترل و دوم پوست چروکیده و خونریزی موضعی در جنین دیده نشد، ولی در گروه‌های سوم، چهارم، پنجم، ششم و هفتم چندین مرد چروکیدگی پوست و خونریزی موضعی در زیر پوست دیده شد. در هیچ‌کدام از گروه‌های کنترل، دوم، سوم و چهارم ناهنجاری‌های دیگر اعضا مانند گوش، گردن و دم دیده نشد، در گروه‌های پنجم، ششم و هفتم چندین مرد ناهنجاری دیده شد. تعداد جنین‌های مرده و سایر ناهنجاری‌ها در گروه‌های مختلف در جدول ۱ نشان داده شده است. تجزیه آماری نشان داد که تعداد جنین‌های مرده و ناهنجاری‌های ظاهری، بین گروه کنترل با گروه‌های پنجم، ششم و هفتم اختلاف معنی داری در سطح $P \leq 0.001$ وجود دارد.

ناهنجاری‌های اندام در نوزادان به دنیا آمده مشاهده گردید. به دنبال این فاجعه مساله تراوتژنر ناشی از تجویز داروها مورد توجه قرار گرفت.^۴ از آنجا که مصرف زیاد کافین توسط زنان باردار می‌تواند اثرات جانبی بر روی جنین داشته باشد و از طرفی کافین مهار کننده متابولیسم کلومیپرامین می‌باشد، ممکن است کافین موجب افزایش تراوتژنیستیه کلومیپرامین نیز گردد. مقالات زیادی در مورد اثرات احتمالی داروهای ضد افسردگی بر روی جنین در طی حاملگی انتشار یافته است.^{۵-۷} کلومیپرامین از نظر خطر در بارداری، جزو گروه C می‌باشد که نشان‌دهنده این امر است که این دارو ممکن است اثرات جانبی بر روی جنین در حیوانات داشته باشد، ولی مطالعات کافی در انسان در دسترس نمی‌باشند.^{۸-۹}

در مطالعه‌ای که در مورد تجویز خوراکی و تزریقی کلومیپرامین در موش و موش صحرایی صورت گرفت، هیچ اثر تراوتژنی بر جنین مشاهده نگردید.^{۱۰} محققان تاثیر کافین را بر روی زنان بارداری که در هفته هشتم تا دوازدهم بارداری خود به سر می‌بردند، بررسی کردند. نتایج نشان داد که حتی میزان کم کافین نیز بر روی رشد جنین تاثیر منفی گذاشته بود. آنان به این نتیجه رسیدند که مصرف روزانه ۱۱۰mg از کافین موجب افزایش معنی داری در میزان سقط می‌شود.^{۱۱} در دوران بارداری، حساس‌ترین زمان، دوره رویانی بوده که اهمیت خاصی از نظر اثرات تراوتژنی دارد.^{۱۲} بنابراین احتیاط در مصرف داروها در این دوره ضروری است. به نظر می‌رسد که تجویز هم‌زمان کافین و کلومیپرامین موجب افزایش اثرات و حتی غلاظت این داروها می‌گردد. بنابراین هدف از مطالعه حاضر، بررسی اثرات تجویز هم‌زمان این دو دارو در دوزهای مختلف بر روی تکامل جنین موش صحرایی در بارداری می‌باشد.

روش بررسی

این مطالعه در گروه فارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران در پاییز سال ۱۳۹۰ انجام شد. موش‌های صحرایی بالغ نر و ماده سالم با میانگین سنی سه ماه و وزن تقریبی ۲۵۰-۳۰۰ گرم به طور تصادفی انتخاب شدند. پس از مرحله جفت‌گیری و اطمینان از بارداری، موش‌های باردار به هفت گروه تقسیم شدند که هر گروه دارای شش موش باردار بود. کلیه گروه‌ها دوزهای تعیین شده داروها را به

جدول-۱: تعداد جنین‌های مرده و غیر طبیعی در گروه‌های مختلف

گروه‌ها	اول (نمال سالین)	۴۵	تعداد کل جنین‌ها	تعداد جنین	مرده	دست و پا	بدن	چرخش غیرطبیعی	چرخش غیرطبیعی	ناهنجاری‌ها
	خون‌ریزی موضعی
	چروکیدگی پوست و
دوام (kg)	۳mg/kg	۴۴								کلومیپرامین
سوم (kg)	۶mg/kg	۴۰								کلومیپرامین
چهارم (kg)	۶mg/kg	۴۴								کافین
پنجم (kg)	۱۲mg/kg	۴۴								کافین
ششم (kg)	۳mg/kg	۴۴								کلومیپرامین و
هفتم (kg)	۶mg/kg	۴۳								کافین
	۱۲mg/kg									
	۱۱	۱۷	۱۹	۱۷	۱۷					

* تفاوت معنی دار با گروه اول در سطح $P \leq 0.001$. آزمون آماری: Student's t-test

Weng تاثیر کافین را بر روی زنان بارداری که در هفته هشتم تا دوازدهم بارداری خود به سرمه برند، بررسی کرد. نتایج نشان داد که میزان کم کافین نیز بر روی رشد جنین تاثیر گذاشته بود و مصرف روزانه 200 mg از کافین موجب افزایش معنی داری در میزان سقط شده بود.^{۱۱}

ما نیز در تحقیق حاضر اثرات تراوتوزنیک کافین را گزارش نمودیم. در مطالعه حاضر، جنین‌های ۱۷ روزه گروه کنترل مورد بررسی ماکروسکوپی و مورفولوژی ظاهری قرار گرفتند. بدن خمیدگی طبیعی C شکل خود را حفظ کرده بود و اندامها در وضعیت طبیعی خود قرار گرفته بودند. سر، صورت و پوزه شکل گرفته و چشم، گوش، بینی و دهان وضعیت طبیعی خود را داشتند. اما در موش‌های بارداری که 12 mg/kg کافین و یا ترکیبی از کلومیپرامین و کافین دریافت کرده بودند، تعداد جنین‌های مرده افزایش پیدا کرده بود و شکل طبیعی جنین از حالت خود خارج شده و تا حدودی چرخش C شکل خود را از دست داده بود. هم‌چنین چرخش غیر طبیعی دست و پا و خون‌ریزی موضعی در زیر پوست نیز مشهود بود (جدول-۱). ماههای اول بارداری دوران حساس شکل‌گیری جنین می‌باشند و با توجه به این که بعضی از خانم‌ها در ماههای اول از بارداری خود خبر نداشته و یا ناگاهانه و یا بنا به ضرورت درمان بیماری‌ها، از داروها استفاده می‌کنند، این امر می‌تواند موجب تأثیر

بحث

صرف داروها در دوران حاملگی از دو جهت ایجاد عوارض غیرطبیعی در جنین و اثر خاص حاملگی بر فارماکوکیتیک بالینی دارو مورد توجه قرار می‌گیرد. به دنبال فاجعه تالیدومید، مساله تراوتوزنیک داروها مورد ملاحظات کلی قرار گرفته است.^{۱۰} هر چند از میزان تجویز این داروها به زنان باردار کاسته شده است، ولی به علت عدم پژوهش کافی در مورد مصرف داروهایی که در این زمینه مشکل آفرینند، نتایج مطلوبی حاصل نگردیده است.

داروهایی با پتانسیل تراوتوزنیک پایین در اکثر زنان باردار تأثیر چندانی ندارند ولی ممکن است موجب اثرات تراوتوزنیک در تعداد کمی از زنان باردار شوند. تحقیقات گسترده در مورد داروهای پر مصرف و کم عارضه می‌تواند مانع بروز عوارض جانی آن‌ها شود. شیوع اختلالات سوساسی- جبری و افسردگی در دوران بارداری زیاد می‌شود و ممکن است مادران باردار از کلومیپرامین و نیز داروها و مواد حاوی کافین استفاده کنند. در مطالعه Watenabe در مورد تجویز خوراکی و ترریقی کلومیپرامین در موش، هیچ اثر تراوتوزنی بر جنین مشاهده نگردید.^{۱۰} در مطالعه ما نیز کلومیپرامین به تنها یابی نتوانست اثرات تراوتوزنی ایجاد کند، اما تجویز هم زمان کلومیپرامین با کافین، تأثیرهای تراوتوزنی بارزی را در جنین‌ها ایجاد نمود (جدول-۱).

غذاهای کافین دار و نیز مصرف هم‌زمان کافین و کلومپرامین خودداری نمایند.

منفی بر ارگانوژن و تکامل طبیعی جنین گردد. توصیه می‌گردد که مادران باردار در ماه‌های اول بارداری از مصرف بی‌رویه داروها و

References

- Tatsumi M, Groshan K, Blakely R, Richelson E. Pharmacological profile of antidepressants and related compounds at human monoamine transporters. *Eur J Pharmacol* 1997;340(2):249-58.
- Gillman PK. Tricyclic antidepressant pharmacology and therapeutic drug interactions updated. *Br J Pharmacol* 2007;151(6):737-48.
- Busto U, Bendayan R, Sellers EM. Clinical pharmacokinetics of non-opiate abused drugs. *Clin Pharmacokinet* 1989;16(1):1-26.
- Brain PF, Ajarem JS, Petkov V. The application of ethopharmacological techniques to behavioural teratology: preliminary investigations. *Acta Physiol Pharmacol Bulg* 1986;12(4):3-11.
- Hines RN, Adams J, Buck GM, Faber W, Holson JF, Jacobson SW, et al. NTP-CERHR Expert Panel Report on the reproductive and developmental toxicity of fluoxetine. *Birth Defects Res B Dev Reprod Toxicol* 2004;71(4):193-280.
- Einarson TR, Einarson A. Newer antidepressants in pregnancy and rates of major malformations: a meta-analysis of prospective comparative studies. *Pharmacoepidemiol Drug Saf* 2005;14(12):823-7.
- Hallberg P, Sjöblom V. The use of selective serotonin reuptake inhibitors during pregnancy and breast-feeding: a review and clinical aspects. *J Clin Psychopharmacol* 2005;25(1):59-73.
- Nonacs R, Cohen LS. Assessment and treatment of depression during pregnancy: an update. *Psychiatr Clin North Am* 2003;26(3):547-62.
- Einarson A, Koren G. New antidepressants in pregnancy. *Can Fam Physician* 2004;50(2):227-9.
- Watanabe N, Nakai T, Iwanami K, Fuji T. Toxicological studies of clomipramine hydrochloride. In Shepard TH. Catalog of Teratogenic Agents. 6th ed. Baltimore: Johns Hopkins University Press; 1970. p. 160.
- Weng X, Odouli R, Li DK. Maternal caffeine consumption during pregnancy and the risk of miscarriage: a prospective cohort. *Am J Obstet Gynecol* 2008;198(3):279.
- Tucker JC. Benzodiazepines and the developing rat: a critical review. *Neurosci Biobehav Rev* 1985;9(1):101-11.

Teratogenic effects of caffeine and clomipramine on rat fetus

Nasrin Takzare M.Sc.¹
Vahid Nikoui Ph.D. Candidate²
Sattar Ostadhadi Ph.D.
Candidate²
Seyyed Mohammad-Ali Nabavi
M.D.³
Azam Bakhtiaran Ph.D.^{2*}

1- Department of Anatomy, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2- Department of Pharmacology, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

3- General Practitioner, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Abstract

Received: May 14, 2012 Accepted: July 07, 2012

Background: Obsessive-compulsive disorders and depression have a high prevalence during pregnancy; therefore, pregnant women may take clomipramine and also take other drugs or consume foods that contain caffeine. As investigations about the teratogenic effects of clomipramine and its concurrent administration with caffeine during organogenesis period are scarce, we aimed to study the teratogenicity of simultaneous administration of clomipramine and caffeine in rat fetus.

Methods: After dividing 42 pregnant rats to several case and control groups, we injected different doses of caffeine and clomipramine to the animals. All the injections were performed on the eighth until the 15th day of pregnancy. We removed the fetuses on the 17th day of pregnancy and studied the morphological features and apparent anomalies of the fetuses macroscopically.

Results: We found a significant rate of mortality, apparent anomalies, abnormal torsion, shrinkage of skin and subcutaneous bleeding in fetuses of rats receiving high doses of caffeine or a combination of caffeine and clomipramine. Statistical analysis of the data revealed a significant increase ($P \leq 0.001$) in teratogenicity of high doses of caffeine and its combination with clomipramine.

Conclusion: This study implies simultaneous intake of high amounts of caffeine and clomipramine lead to teratogenicity. We recommend pregnant women to avoid uncontrolled consumption of foods that contain caffeine or drugs that contain high amounts of this substance. They should not also take clomipramine with caffeine in the first trimester of pregnancy.

* Corresponding author: Department of Pharmacology, School of Medicine, Pour Sina Ave., Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
Tel: +98- 21- 64053215
E-mail: bakhtiar@tums.ac.ir

Keywords: anomalies, caffeine, clomipramine, fetus, rat, teratogen, tricyclic antidepressants.